

3. Wie ben ik? | c. omgaan met (moeilijke) gevoelens

kernwoord: **onverschilligheid**

Do you really care?

bijbelgedeelte: **Genesis 25:27-34**

Bijlagen

Bijlage bij verwerking 1 (5.1) – Kan mij het schelen!

Onderstaand verhaal kun je gebruiken bij verwerking 1. Kopieer het bijbehorend werkblad voor alle tieners. Onder het werkblad vind je nog een toelichting op de vragen. Die kun je gebruiken als je met het werkblad aan de slag gaat.

Kan mij 't schelen!

'Remco, doe niet zo dwaas! Het *regent* buiten!'

Maar Remco heeft er geen zin meer in: 'Kan me geen bal schelen', roept hij nog en met een klap laat hij de deur achter zich dichtvallen...

Zo, dat gezeur is afgelopen. Of in ieder geval: hij hoeft er niet meer naar te luisteren.

Onder het afdakje bij de voordeur blijft hij even staan. Crimineel... het regent écht. Even schiet het door 'm heen dat hij beter binnen had kunnen blijven. Maar nee, daarvoor is het nu te laat. Z'n moeder ziet 'm al binnenkomen: 'Zie je wel, ik zei het toch... luister dan toch 's!' No way!

Maar hier blijven staan, kan óók niet. Dus zit er niks anders op dan net doen of het 'm écht niks kan schelen. Remco trekt z'n jack iets beter dicht, zet z'n kraag omhoog en loopt rustig de regen in. Stel je voor dat z'n moeder hem na staat te kijken. Ze moet niet denken dat hij nu baalt van z'n eigen stomiteit.

Bah... die rotregen.

Maar nog meer: bah, dat eeuwige gezeur ook altijd thuis. Oké, het is waar: hij verveelde zich. Maar waarom zou dat nou net 'een mooie gelegenheid zijn om z'n kamer op te ruimen'? Kan hém het schelen dat het er een rotzooi is... Waarom moet z'n moeder daar nou zo'n ophef over maken?

D'r is hier niks om te schuilen. Hij kan moeilijk bij iemand anders onder een afdakje gaan staan en dus loopt hij maar door.

Hoe natter hij wordt, des te meer voelt Remco z'n boosheid. Waarom laten z'n vader en moeder 'm niet met rust? Altijd maar dat gezeur...

... over school, dat dat zo belangrijk is;

... over de kerk, dat hij daar écht naar toe moet;

... over de sfeer thuis, dat hij daar wel 's wat meer z'n best voor mag doen;

... over dat gedoe met het bushokje...

Even moet Remco om zichzelf lachen: oké, als ze een maand geleden met z'n drieën niet dat bushokje gemold hadden, had hij nú een plek gehad om te schuilen.

Maar voor de rest? Nee, 't kan hem gewoon niks schelen. Wat heb je eraan om je druk te maken over school, de kerk, de sfeer thuis? Hij heeft er gewoon geen zin in...

Als vanzelf is hij bij het bushokje gekomen, z'n oude hangplek met Maarten en Tom. Droog staat hij er niet, maar ja... 't voelt nog steeds vertrouwd en een heel klein beetje beschutting geeft het wel.

Onwillekeurig kijkt hij om zich heen. Alsof hij tóch nog iets zoekt wat méér beschutting geeft.

Hoe is 't mogelijk! Daar komt nota bene Tom aangelopen. Met een paraplu nog wel! Tom heeft hem ook al gezien: 'Hé, ze hebben 'm nog steeds niet gemaakt hè', roept hij van twintig meter afstand, terwijl hij met een brede zwaai het bushokje aftekent. En met een big smile: 'Je staat hier lekker nat te regenen. Lang niet gezien, man. Ga je ook naar Rotterdam?'

Remco haalt z'n schouders op. Hij voelt opeens hoe dom het is dat hij hier staat: hij hoeft niet eens met de bus en hij staat hier bijna net zo nat te worden als buiten het bushokje. 'Nee, jij wel dan?'

Tom komt naast 'm staan en laat Remco meeschuilen onder z'n grote paraplu. 'Ja, naar m'n pa.'

'Ik dacht dat je die niet meer wilde zien.'

'Dat was vroeger, tot dat gedoe met het bushokje en de politie enzo. Ik ga nu weer elk weekend naar 'm toe.'

Remco kijkt Tom vragend aan: 'Dat snap ik niet. Bij mij thuis heeft dat alleen maar méér gezeur gegeven. Vond jouw vader het leuk dan dat we op het politiebureau terechtkwamen...?'

3. Wie ben ik? | c. omgaan met (moeilijke) gevoelens

kernwoord: **onverschilligheid**

'Nee natuurlijk niet. Maar 't is wél anders geworden. Hij wilde met me praten. En toen kwam ik erachter dat hij toch wel om me gaf. Gaaf man, dit weekend gaan we met z'n tweeën de havens van Rotterdam in.'

'Ik dacht dat hij je sinds de scheiding niks kon schelen, je vader.'

'Nee, dat was ook zo. Dat had ik ook tegen 'm gezegd. Maar toen met dat gedoe enzo kwam hij bij me en weet je wat hij zei? "Ik weet wel dat ik jou niks kan schelen, maar jij kunt mij wél wat schelen! Ik wil gewoon niet dat het fout met je gaat."'

'Wacht even', reageert Remco, 'ik volg je niet. Wát zei hij nou, over schelen en niet schelen? Ik ga er bijna scheel van zien...'

'Nou, ik was heel onverschillig over m'n vader, maar m'n vader was niet onverschillig over mij. En 't klinkt misschien heel stom, maar opeens zag ik dat het zo was. Weet je trouwens wat het toppunt van onverschilligheid is?'

Remco volgt het niet meer: 'Waar heb je 't nou weer over?'

'Het toppunt van onverschilligheid is een giraf die z'n schouders ophaalt... Heb ik van m'n vader. Hij vond dat ik te onverschillig over alles was. Dat ik het beter moest doen dan hijzelf en m'n kansen moest gebruiken. Je leeft maar één keer, zei hij.'

De regen valt nog steeds op de paraplu van Tom. Hoewel hij nu droog staat, voelt Remco zich steeds natter en kouder worden. Hij weet niet wat hij moet zeggen.

Na een paar seconden gaat Tom verder: 'Eigenlijk viel hij me heel erg mee. We hebben nu veel lol samen. En als ik bij 'm ben, praten we ook over school enzo en hoe het thuis gaat. Best wel gaaf eigenlijk. 't Gaat nu ook veel beter op school. Maar eh... hoe is het bij jou eigenlijk afgelopen na onze 'verbouwing'?''

Remco haalt z'n schouders op en kijkt naar de natte straattegels van het bushokje.

'Daar is 'ie', hoort hij Tom zeggen. Direct voelt hij de regendruppels weer op z'n gezicht vallen. Tom is naar de weg gelopen en houdt z'n buskaart omhoog. Terwijl hij instapt, draait hij zich nog even om naar Remco: 'Je lijkt wel een giraf man...'

Geschrokken kijkt Remco de bus na.

De regen proeft een klein beetje zout.

Bijlagen: werkblad en toelichting bij de vragen, te gebruiken bij verwerking 1 (5.1)

Kopieer voor de tieners alleen het werkblad, gebruik de toelichting voor jezelf bij het leiden van het gesprek.

Kan mij 't schelen!

1. 'Het kan me geen bal schelen', roept Remco. Wat zit er áchter die onverschilligheid van Remco?

- ☐ Remco is een egoïst, hij denkt alleen aan zichzelf.
- ☐ Remco voelt zich machteloos. Zijn mening lijkt er niet toe te doen.
- ☐ Remco is kortzichtig. Hij denkt niet verder dan zijn neus lang is.
- ☐ Remco is verdwaald in de vragen. Hij ziet door de bomen het bos niet meer.
- ☐ Remco is niet écht onverschillig. Hij verbergt zijn echte gevoelens achter een masker.
- ☐ Remco is gewoon een tiener. En tieners zijn gewoon nogal eens onverschillig.
- ☐ ...

2. Wat vind je van de onverschillige houding van Remco?

- ☐ Stom! Hij gooit zijn eigen glazen in.
- ☐ Wel begrijpelijk, volwassenen kunnen nu eenmaal enorm zeuren.
- ☐ Logisch, soms wil je gewoon niet verder denken!
- ☐ Daar snap ik nou echt helemaal niks van!
- ☐ Belachelijk! Wie maakt er nu een drama van om z'n kamer op te ruimen?

3. Stel, je zit op een feestje en ja hoor, daar zitten Remco en Tom. Met wie ga je dan een praatje maken en wat vraag/zeg je dan?

4. Stel nu dat het verhaal van Remco en Tom een gelijkenis zou zijn (zoiets als de gelijkenis van de verloren zoon). Je zou dan kunnen zeggen: de vader van Tom, dat is het beeld van de hemelse Vader. Remco en Tom zijn Zijn kinderen. Als je het zo bekijkt, welke uitspraak van deze Vader spreekt je dan het meest aan?

- ☐ 'Ik beloof je op weg te helpen als alles zinloos lijkt.'
- ☐ 'Jij bent misschien onverschillig over Mij, maar Ik ben niet onverschillig over jou!'
- ☐ 'Ik wil gewoon niet dat het fout gaat met je.'
- ☐ 'Ik wil dat je erachter komt dat Ik om je geef.'
- ☐ 'Natuurlijk vind Ik het niet leuk wat er gebeurt is. Maar Ik wil zorgen dat het ánders wordt.'

Bij de vragen

1. Deze vraag is bedoeld om de tieners te laten beseffen dat onverschilligheid meerdere oorzaken kan hebben. Waar het bij Remco aan ligt, is niet in één woord samen te vatten. Remco is gewoon een tiener, maar er zit ook iets van machteloosheid en kortzichtigheid in. En het is de vraag of Remco écht onverschillig is. De regen proeft niet voor niets 'een beetje zout'.
2. Een vraag waarmee de tieners ook iets over zichzelf zeggen, zonder dat ze heel direct benaderd worden.
3. Idem.
4. Hiermee breng je de notie in beeld dat tieners misschien wel onverschillig kunnen zijn over God, maar dat God nooit onverschillig is over hen. Je peilt wat tieners hierin het meest aanspreekt.